ஒரு பார்வையாளருக்காக விளையாடுதல் காட்டேட வெர்கின்ஸ்

நியூசிலாந்து பெண்கள் தேசிய கிரிக்கெட் அணிக்காக விளையாட தன் மனதை செலுத்தின பின்பு, தன் குறிக்கோளை விட்டு தூரமாகவும், இழந்துபோனதாகவும் காட்டே பெர்கின்ஸ் உணர்ந்தார்கள். ஆனால் அவர் தன் விளையாட்டை தேவனிடம் ஒப்புக்கொடுத்தபோது, அவரின் விளையாட்டு வாழ்வு சாதகமான திருப்பத்தை கண்டது. ஜனவரி 2012ல் நியூசிலாந்து வைட் பென்ஸ்க்காக விளையாட துவங்கினார். அதன் பின் 100 சர்வ தேச போட்டிகளில் விளையாடினார். மேலும் நியூசிலாந்தில் முழுநேர போலிஸ் அதிகாரியாகவும் பணியாற்றுகிறார். 30 வயதான பெர்கின்ஸ் தான் செய்யும் அனைத்து காரியங்களிலும் தேவனுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கிறார்.

காட்டே பெர்கின்ஸ்
நியூசிலாந்து.

நியூசிலாந்துக்கா கிரிக்கெட் விளையாடுவது உண்மையாகவே நான் கொண்டிருந்த கனவாகும். ஐந்து வயது முதல் னக்குள் இருந்த கனவு அது. வேறு விருப்பங்கள் னக்கு இருந்தது. ஆனால் கிரிக்கெட் அவை அனைத்தையும் மேற்கொண்டது.
ன் குடும்பம் தேவனால் ஆளுகை செய்யப்பட்டிருந்தபடியால், சபைக்கு செல்வது ன் வழக்கம். நான் நல்ல சிறுமியாகவே இருந்தேன். மேலும், ஞாயிறு பள்ளியில் கற்றுக்கொண்ட காரியங்களை பின்பற்றி வந்தேன்.ஆனால் நல்ல சிறுமியாக இருப்பதும் தேவனை அறிந்து கொள்வதும் முற்றிலும் வேற்றுமையான இரண்டு காரியங்களாகும். னக்கு 15 வயது இருக்கும் போது, ஒரு நல்ல நண்பரால் பலஆண்டுகளாக உருவாக்கப்பட்டு, தேவனோடுள்ள உறவைப் பற்றி அறிந்துகொண்டேன். ஒரு காலையில் சபையில் வைத்து, நான் தேவனைப் பார்த்து அவரை பின்பற்ற விரும்புவதாகவும், அவருடைய மகிமைக்காக வாழபோவதாகவும் சொன்னேன். அந்நேரம் பரி த்த ஆவியானவர் ன்னை நிரப்பினதால் விளக்க முடியாத பரவசம் னக்கு ஏற்ப்பட்டது.
ஆனால் கிரிக்கெட்டை நான் அதிகமாக நேசித்தபடியால், இந்த விளையாட்டைப் பற்றின ஆர்வம் விரைவாக ன் தேவனாக மாறினது. கிரிக்கெட் மைதானதத்தில் னக்கு இருந்த வெற்றி மற்றும் தோல்வியன் அடிப்படையில் ன் மதிப்பை நான் முடிவு செய்து வந்தேன். அந்த நாளில் நான் ப்படி விளையாடினேன் ன்பதின் அடிப்படையிலே ன் உணர்வு இருந்தது.

2010-2011 ஆண்டுகளில் மிகவும் கடினமான காலத்திற்கு
பின்பு, வைட் பென்ஸிக்காக விளையாடும் கனவு ந்த கால
த்தை பார்க்கிலும் அதிகமானது. விளையாட்டு இல்லாத கால
ம் ன் வாழ்வை தலைகீழாக மாற்றினது. ஏப்ரல் 2011-ல் நா
ன் ஒரு பயிற்சி முகாமுக்கு சென்றேன். அது கிறிஸ்துவை மை
மயமாக வைத்து நடத்தப்பட்டது. அங்கே சில விளையாட்டு வீ
ரர்கள் தேவனுக்காக வாழ்பவர்களாகவும், தேவனைப் பற்றி
அறிந்து கொள்ள ஆர்வமுள்ளவர்களாகவும் இருந்தார்கள்
. அந்த இடத்தில் வைத்து ன் விளையாட்டின் பலனைப் பற்
றி தேவன் அக்கறைகாட்டுவதில்லை, ஆனால் நான் ப்படி
விளையாடுகிறேன் ன்பதில் அவர் கரிசனையாக இருக்கிற
ார் ன்று அறிந்துகொள்ள ன் கண்கள் திறக்கப்பட்டது. ஒே
ர ஒரு பார்வையாளராகிய தேவனுக்காக விளையாடுவது ப்
படி ன்று நான் கற்றுக்கொண்டேன். மேலும் ன் உண்மை
யான மதிப்பு தேவனிடம் தான் பார்க்க முடியும். குளிர் காலத்
தில் ன் தோழி ன் விளையாட்டில் தேவன் ங்கே இருக்கிற
ார் ன்று அறிந்து கொள்ள னக்கு சவால் கொடுத்தாள். உ
ண்மையில் அவர் அங்கே இல்லை. மிகுந்த ஜெபம் மற்றும்
போராட்டத்திற்க்கு பின்பு நான் வைட் பேனில் கலந்துகொள்
வது ப்படி ன்று முடிவு செய்தேன். நான் ன்னை அடைகி
றேன் ன்பதிலும் நான் யாராக இருக்கிறேன் ன்று அறிந்து
நான் ன்னை நேசிக்க துவங்கினேன். அதற்குள் அடுத்த சி
சன் வந்தது. ஆனால் நான் னது வாழ்கை கனவை விட்டு
கிரிக்கெட்டை தேவனிடம் ஒப்டைத்தேன்.
அந்த சீசனில் ன் விடுதலை மற்றும் மகிழ்ச்சி நான் அனு
பவித்த வெற்றியான மற்றும் தொடர்ச்சியான கோடைக்கா
லமாக இரந்தது. மேலும், னக்கு வந்த ஒரு தொலை பேசி
நான் ஒரு வைட் பென் ன்பதை உறுதி செய்ததை ஆன
ந்த கண்ணீர் வர காரணமாக இருந்தது!
இதே போன்ற மகிழ்ச்சி மற்றும் விடுதலையுடன் ப்பொழுது
ம் விளையாட நான் ஆசைப் பட்டேன். ஆனால் ன்னால்
முடியவில்லை. வாழ்வு மற்றும் கிரிக்கெட் இவ்விதமாக முற
ன்பட, மறுபடியும் நான் தூரம் சென்று, கிரிக்கெட் வாழ்வில்
முதலிடமாக மாற அனுமதித்தேன். வீ20 உலக கோப்பை அ
ரைஇறுதியில், கிரிகெட்டுக்கான ன் அன்பு இல்லாமல் இரு
ந்தது. நான் மோசமாக விளையாடினேன். தேவன் ன் வாழ்
வில் இல்லை. ன் ஜெபங்கள் செவிட்டு காதுகளில் விழுந்த
துபோல இருந்தது. ஆனால், உண்மையில் நான் தான் கர்த்
தருக்கு முன்பாக செவிடாக இருந்தேன்.
நான் நியூசிலாந்துக்கு திரும்பிவந்தபோது, உதவியை நாடி
சென்றேன். சிற்றாலய ஊழியர்கள்மற்றும் மனோதத்துவ ப
யிற்சியாளருடன் தொடர்புகொண்டேன். சபைக்கு முறையா
க போக துவங்கினேன். மேலும் ன் விளையாட்டு பழயதுபே
ால செயல்ப்பட அனுமதிக்கவில்லை. ன் முயற்சிகள் மேம்
பட்டு கொண்டிருந்தது. ஆனால் நான் சரியான பாதைை
ய நோக்கி செல்கிறேன் ன்பதை அறிந்து கொண்டேன். தே
ாற்க்கடிக்கப்படும்போது ன்னால் சரியாக ஒத்துழைக்க முடி
யவில்லை. இது தொடர்ந்து நடக்கும் போராட்டமாக இருந்தது
. ஆனால் நான் தேவனின் உண்மைகளை நினைத்தேன்: ந
ான் நேசிக்கப்பட்டுகிறேன், நான் தகுதியாக இருக்கிறேன். வி
ளையாடுவதற்க்கான ன் திறமைகளை பற்றி நம்பிக்கை கு
றையும் போதெல்லாம், 2 தீமோத்தேயு 1:7 நினைப்பேன்; 'தே
வன் நமக்கு பயமுள்ள ஆவியை கொடாமல், பலமும், அன்
பும், தெரிந்து புத்தியுமுள்ள ஆவியையே கொடுத்திருக்கிறா.'
இந்த உண்மையை விளக்குவதற்க்கான ஒரு காட்சியை ப
ற்றி கூறுகிறேன். 100 மீட்டர் ஓட்டப் பந்தயகாரர் ஒருவர் துவ
ங்கும் கட்டையில் நிற்க்கிறார். துப்பாக்கி குண்டு முழங்கும்
சத்தத்திற்க்கும் விளையாட்டின் கடைசிக்கும் இடையே நடை
பெறும் ந்த காரியமும் அவருடைய வாழ்வில் ஒரு தாக்கத்
தை ஏற்படுத்த தான் செய்யும். ஆனால் அவர் துவங்கும் கட்
டையில் நிற்க்கும்போது, அந்த விளையாட்டு வீரனைப் பற்றி
ய தேவனுடைய அன்பும் தியாகமும் சற்றும் மாறுவதில்லை.
ன் வி வாசம் ன் விளையாட்டிலும் ன் வாழ்விலும் முக்கி
யமான பங்கை நிர்ணயிக்கிறது. மற்ற விளையாட்டு வீரர்களி
ன் வாழ்வில் இதை பார்க்கும் போது நான் அவர்களை மெச்
சிக் சொள்கிறேன்.